

Giulio Meotti: Probudí se konečně Francie a bude bránit svou svobodu?

- CZ24 News | 30. března 2022

- “Čím bychom se stali, kdybychom pokaždé, když jsme něčím šokováni, vynesli rozsudek smrti? V jaké společnosti bychom to žili?” — Mila, soudní přelíčení, *L'Union*, 21. června 2021.
- “Musíme vzdorovat, jinak vyhrají.” — Milina matka, soudní přelíčení, *bfmtv.com*, 21. června 2021.
- Jednoho rána se Val... dozvěděl, že nad ním Al-Káida vynesla rozsudek smrti. Na plakátu byla jeho fotografie potřísněná krví.
- Sociální sítě jsou plné návodů jak ji zabít – kulkou, výbušninou, rozdrčením hlavy, podříznutím krku nebo upálením.
- Tyto hrozby a pokusy o zastrašení demonstrují nebezpečí představované těmi, kteří se podílejí na islamizaci společnosti a vytvoření nové společnosti pomocí teroru a násilí: “Když mě budete kritizovat, tak vás zabiju – useknu vám hlavu nebo vás podřežu.”
- Strach funguje. Nikdo nechce na internetu vidět své jméno na seznamu lidí, kteří mají být zabiti nebo být falešně označen za rasistu. Novináři se záměrně dívají jinam a nedělají to, co by dělat měli.
- Toto je Francie v roce 2022. V dubnu budou prezidentské volby. A den po volbách bude možné říci, jakým směrem se Francie – a s ní i Evropa – vydá. Podrobí se – nebo ne?

“Co ještě potřebujete, abyste se probudili a pochopili, že se musíme bránit?” [ptala](#) se zesnulá italská novinářka Oriana Fallaci.

O Evropu bychom si měli dělat starosti. Je to kolébka naší civilizace, ve které Francie hrála stěžejní úlohu. Henry James ve svém románu “*The Ambassadors*” píše o Francii jako o ztělesnění civilizace, jako o “nejstarší dceři církve”. Nyní jsou však francouzské kostely vypalovány, bourány a opouštěny a křesťané jsou obětováni na oltář politické korektnosti. Francouzští Židé, ti přísloveční “kanárci v uhelném dole”, jsou fyzicky napadáni a vystěhovávají se z Francie. Od roku 2000 se jich vystěhovalo více než [60 000](#).

Tváří v tvář tomuto masivnímu útoku na svobodu a kulturu se na stranu nepřátel civilizace staví armáda “užitečných idiotů”. Profesor [Robert Redeker](#) byl přinucen se skrývat poté, co kritizoval radikální islám a nyní musí žít pod policejní ochranou.

Mohamed Sifaoui má ve svém mobilu 853 telefonních čísel policistů a bodyguardů: ti všichni mu byli svého času přiděleni k osobní ochraně. Někteří odešli do důchodu, jiní byli převeleni, mnozí stále slouží. Jeho řidič s ním je od začátku své kariéry. “V dubnu to bude devatenáct let,” řekl Sifaoui časopisu [Le Point](#). “Potkali jsme se mladí a spolu jsme zestárli.” Mohamed Sifaoui je novinář a odborník na terorismus a radikální islám a dosáhl rekordu: pod policejní ochranou žije s přestávkami od roku 2003. “Jeden čas jsem měl až šest bodyguardů, a několik chlapů stálo před mým domem se samopaly. Když už jsem to nemohl vydržet, šel jsem pracovat do zahraničí, abych od toho všeho utekl.”

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Mohamed Sifaoui je nucen se neustále stěhovat. Za to, že je “chráněn francouzskou Republikou” každodenně platí vysokou cenu.

“Pro moje příbuzné je to nesnesitelný tlak. I když si nakonec zvyknete na to, že nesmíte chodit na terasu, nesmíte navštěvovat určité čtvrti a nezažijete cokoli nepředvídaného, tak nutnost koordinovat si svůj denní program se svými bodyguardy je peklo. Zvyknete si na to, ale je to asi takové, jako když si po amputaci zvykáte na život s jednou chybějící končetinou...”

Ve Francii nyní žije pod policejní ochranou za kritiku islámu [třicet pět lidí](#). Ze známých žen můžeme jmenovat například [Zineb el Rhazoui](#); [Mariku Bret](#); [Claire Koc](#); Christine Kelly – hvězdu televizního kanálu CNews a dlouholetou televizní moderátorku a spolupracovnici Érica Zemmoura, které islámští fundamentalisté [vyhrožují setnutím hlavy](#); [Fatihu Agag-Boudjahlat](#) – učitelku a spisovatelku, která pokárala několik studentů za to, že nerespektovali minutu ticha během uctění památky zavražděného Samuela Patyho, a novinářku [Ophélie Meunier](#).

Ophélie Meunier je reportérka televizního programu *Zone Interdite (Zakázaná zóna)*, která natočila dokumentární film “Islamizace Roubaix”, odvysílaný v hlavním vysílacím čase. Během jediného týdne se stala třetí Francouzskou, již byla poskytnuta policejní ochrana. Prvním dvěma – [středoškolské učitelce přírodopisu](#) v Trappes a právniče [Amine Elbahi](#), která ve filmu “Islamizace Roubaix” vystupovala, bylo vyhrožováno uříznutím hlavy.

Ophélie Meunier ukázala, co se ve Francii děje: ukázala muže, kteří odmítají podat ruku ženě, restaurace s [kójemi se závěsy](#) vyhrazenými pro ženy, “aby ženy nic neviděly ani nebyly vidět”, hračky bez tváří a dětské knížky s ilustracemi bez tváří, protože to je v islámu zakázáno (*Sbírka hadís Sahih Muslim, 818-875*).

Desítky lidí se ve Francii ocitly na seznamech smrti a byly vrženy do paralelního světa strachu, vyhrůžek, všelijakých zákeřných zvuků, zvědavých očí a policejní ochranky, která je doprovází naprosto všude. A neděje se to v Pákistánu, Íránu, Saúdské Arábii nebo Somálsku, ale v hlavním městě osvícenství a evropské kultury.

Nežijí tak jen politici jako je [Marine Le Pen](#) a soudci jako je [Albert Lévy](#). Ve strachu z islámu nyní žije celá země. Každý, kdo se o islámu odváží otevřeně promluvit, bude dříve či později žít ve světě alarmů, pancéřových dveří, “bezpečných prostor” ([safe room](#)), detektorů kovů, automatických zbraní, bezpečnostních opatření a pohybu nutně koordinovaného s policií. Mezitím vandalové každodenně znesvěť [dva kostely](#). V roce 2021 emigrovalo z Francie každý den [deset Židů](#).

Pod policejní ochranou žijí také imámové jako [Hassen Chalghoumi](#). Poté, co podpořil zákon o zákazu nošení burky na veřejnosti, oblehli islamisté jeho město a vtrhli do modlitebny. Jeden z islamistů volal: “Aiqtalah aiqtala! Zabijme ho! Zabijme ho!” Hassen Chalghoumi je nyní nucen cestovat v

obrněných vozidlech, chrání ho šest policistů a [nikdy](#) nespí dvě noci po sobě na stejném místě. Teroristé na jeho hlavu vypsalí odměnu 150 000 eur.

Středoškolačka [Mila](#) byla přemístěna pryč z vojenské školy, kam se uchýlila poté, co jí přišlo 50 000 výhrůžek smrti za to, že ve svých 16 letech [kritizovala](#) islám na *Instagramu*.

Feministka Peggy Sastre v časopisu *Le Point* [napsala](#), že feministky, které protestovaly proti potenciálnímu udělení ceny pro filmového režiséra a producenta Romana Polaňského, svou nepřítomností na Milině prvním soudním přeličení 3. června 2021 hluboce selhaly.

“Proč se o tento případ feministky nijak nezajímalý? Možná proto, že v Milině případu jsou s vystoupením proti nejnásilnějším a zpátečnickým projevům islámu spojena skutečná rizika a takové vystoupení by mohlo vést k mnohem pádnějším důsledkům, než jaké nám hrozí při odchodu z kina – kdy si jen musíme nadzvednout večerní róbu, abychom nespadly ze schodů.”

Při poslechu toho, co Mila u pařížského soudu řekla, člověk pochopí, proč tyto roztěkané multikulturalistky na soudní přeličení nepřišly. Mila totiž řekla to, co žádná z nich nechce slyšet.

“Čím bychom se stali, kdybychom pokaždé, když jsme něčím šokováni, vynesli rozsudek smrti? V jaké společnosti bychom to žili?” [zeptala se](#).

“Jsem si jistá, že i kdybych svou kritiku islámu formulovala bez vulgarismů a bez rouhání, slušně a s úctou, tak by na moji kritiku reagovali úplně stejně, jen s jinými argumenty. Protože jejich cílem je především zabránit jakékoliv kritice islámu. Ale já se nevzdám.”

Těm, kteří jí poradili, aby opustila sociální sítě, Mila odpověděla:

“Už ani nechodím do školy, nemám žádný společenský život, všechno jsem ztratila, a pak ještě navíc mám sama sebe nechat upadnout v zapomnění? Mám snad úplně zmizet? Má snad žena, která byla znásilněna, přestat chodit ven, aby se vyhnula dalšímu znásilnění? Říkám ne! Kdybych se nechala těmito lidmi umlčet, tak bych byla psychicky mrtvá a zničená.”

Její matka u soudu [vypověděla](#): “Mila... ví, že nemá žádnou budoucnost. Jakou budoucnost – kromě rizika útoku – si můžeme představit s takovým smrtícím tlakem? Musíme vzdorovat, jinak vyhrájí.”

“Islamismus na našem území sílí,” napsalo v týdeníku *Le Journal du dimanche* 60 poslanců francouzského Parlamentu. “Islamismus otravuje Francii, zatemňuje a rozkládá rozum mnoha lidem, a proto nyní existuje mnoho čtvrtí, které jsou již pro Republiku ztracenými územími.”

Policie chrání také [Érica Zemmoura](#), kandidáta v nadcházejících prezidentských volbách, kterého významný francouzský spisovatel [Michel Houellebecq nazývá](#) “nejohroženějším mužem Francie”. Deset učitelů a profesorů od [Trappes](#) po [Grenoble](#) je rovněž pod policejní ochranou a řada z nich má zničenou kariéru, život i jméno.

Od [masakru](#) 7. ledna 2015, při kterém bylo zavražděno 17 lidí, žije pod policejní ochranou celá redakce satirického časopisu *Charlie Hebdo* – je chráněna 85 policisty a 6 pancéřovými dveřmi. Dům

bývalého šéfredaktora *Charlie Hebdo* [Philippa Vala](#) má neprůstřelná okna a pancéřovou “bezpečnou místnost” s přímou telefonní linkou pro přivolání pomoci. Jednoho rána se Val na ministerstvu vnitra dozvěděl, že nad ním Al-Káida vynesla rozsudek smrti. Na plakátu byla jeho fotografie potřísněná krví.

Bývalá redaktorka *Charlie Hebdo*, Zineb El Rhazoui, [popsala](#) svůj každodenní život pod policejní ochranou:

“Vidíte to vězení? Já jsem takto uvězněná od roku 2015. Bojovala jsem proti něčemu, co bylo stále silnější. Osud, který pro mě mají islamisté připravený, je nepřijatelný, ale já chci zakopat válečnou sekeru.”

Francouzské noviny ji nazývají “[ženou v ohrožení](#)” a “[nejchráněnější ženou ve Francii](#)”. El Rhazoui, rodem z marocké Casablanky, se v Paříži již léta kvůli své bezpečnosti stěhuje z domu do domu a má více bodyguardů než většina francouzských ministrů. Projít se po ulici nebo jet někam metrem je pro ni nemyslitelné. Sociální sítě jsou plné návodů jak ji zabít – kulkou, výbušninou, rozdrčením hlavy, podříznutím krku nebo upálením. “Zineb El Rhazoui musí být zabita, aby byla pomstěna urážka Proroka,” nařídila po masakru v roce 2015 [fatva](#). Zineb El Rhazoui týdeníku [Le Point](#) na začátku roku 2021 řekla: “Dorazila jsem na své životní cestě na křižovatku, kdy cítím naléhavou potřebu z toho všeho nějak uniknout.” To, že chce tato odvážná žena a novinářka po pěti letech čelení výhrůžkám smrti z tohoto boje uniknout, je pochopitelné, ale znamená to, že tento boj prohráváme.

Tyto hrozby a pokusy o zastrašení demonstrují nebezpečí představované těmi, kteří se podílejí na islamizaci společnosti a vytvoření nové společnosti pomocí teroru a násilí: “Když mě budete kritizovat, tak vás zabiju – useknu vám hlavu nebo vás podřežu.”

Ukazuje se, že stát i soudní instituce se staly papírovými tygry. Strach funguje. Nikdo nechce na internetu vidět své jméno na seznamu lidí, kteří mají být zabiti nebo být falešně označen za rasistu. Novináři se záměrně dívají jinam a nedělají to, co by dělat měli.

“Toto se stane, když ukážete Francouzům, jak daleko pokročila islamizace naší země,” [napsal](#) Éric Zemmour, jeden z mála, kdo neváhá říci pravdu.

Toto je Francie v roce 2022. V dubnu budou prezidentské volby. A den po volbách bude možné říci, jakým směrem se Francie – a s ní i Evropa – vydá. Podrobí se – nebo ne?

ZDROJ: [gatestoneinstitute](#) AUTOR: Giulio Meotti